

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Кубрат, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, II - РИ СЪС.АВ, в публично заседание на
шеС.и април през две хиляди двадесет и втора година в следния съС.ав:

Председател: Диана П. Петрова Енева

при учаС.ието на секретаря Павлина П. Петрова
като разгледа докладваното от Диана П. Петрова Енева Гражданско дело №
20213320100559 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

ПроизводС.вото е по реда на чл. 124, ал.1, предл.второ ГПК, във вр. с чл. 415 ГПК, по
предявени обективно и кумулативно съединени иски с правно основание, съответно на
изложението, в разпоредбите на чл. 221, ал. 2 КТ, чл. 86 ЗЗД и чл. 78, ал.1 от ГПК.

Приети за разглеждане предявени насрещно обективно и кумулативно съединени иски с
правно основание, съответно на изложението, в разпоредбите на чл. 128 КТ, и във вр. с чл.
140 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД и чл. 78, ал.1 от ГПК.

насрещни иски претенции с правно основание

Ищецът – „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе,
ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, като твърди, че: С.Г.В., ЕГН
*****, с поС../ наС..адрес в **, е работил за дружес.вото в изпълнение на сключен
между тях Трудов договор № 39/ 22.02.2021 г.; цитираният трудов договор между С.раните е
прекратен с дисциплинарното уволнение на работника със Заповед за налагане на
дисциплинарно наказание № 1/ 26.05.2021 г. и № 2/ 26.05.2021 г., с която с оглед
прекратяване на трудовия договор с работника му е определено обезщетение за неползван
платен годишен отпуск за отработеното в предприятието време – за три работни дни, и е
предявено срещу него искане да плати на работодателя обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ в
размер на неконкретизирано брутно трудово възнаграждение за неконкретизиран срок на
предизвеС.ие, връчена лично на работника на 26.05.2021 г., влязла в сила, тъй като не е
обжалвана от работника; работникът не е изпълнил задължението си по чл. 221, ал. 2 КТ –
макар да е бил длъжен да плати на работодателя обезщетение в размер на брутното си
трудоово възнаграждение за претендирания 30 – дневен срок на предизвеС.ието, и да е

поканен да го изпълни с изрична клауза на цитираната по – горе заповед за налагане на дисциплинарно наказание, не го е направил; с Заявление вх. № 1032/ 27.07.2021 г., образувано в ч. гр. дело № 479/ 2021 г. по описа на РС – Кубрат дружес.вото е поискало издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу дисциплинарно уволнения работник, като в следС.вие сезирането съдът е издал срещу него Заповед № 186/ 28.07.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, разпореждайки да плати на дружес.вото работодател сумата 696.26 лева (шеС.С.отин деветдесет и шеС. лева, двадесет и шеС. С..) – обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, ведно със законната лихва, считано от 27.07.2021 г. до окончателното изпълнение; заповедта за изпълнение е връчена лично на С.. В. на 12.08.2021 г.; в 1-месечния срок С.. В. е подал писмено възражение срещу заповедта – вх. № 1173/ 13.08.2021 г.; с Разпореждане № 456/ 13.08.2021 г., връчено на дружес.вото заявител на 18.08.2021 г., съдът, на основание чл. 415, ал. 1, т.1 ГПК, му е указал, че може да предяви иск за уС.ановяване на вземането си срещу длъжника в 1-месечен срок, поради което с искова молба вх. № 1403/ 16.09.2021 г., подадена в дадения му 1-месечен срок, моли съда да приеме за уС.ановено по отношение на възразилия ответник, че той дължи на ищеца вземането по издадената в него полза Заповед № 186/ 28.07.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.дело № 479/ 2021 г. по описа на РС – Кубрат, за плащане на сумата 696.26 лева (шеС.С.отин деветдесет и шеС. лева, двадесет и шеС. С..) – обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, ведно със законната лихва, считано от 27.07.2021 г. до окончателното изпълнение. Исковите претенции намират правно основание в разпоредбите на чл. 221, ал. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД, предявени по реда на чл. 124, ал.1, предл.второ ГПК, във вр. с чл. 415 ГПК. Разноски се претендират на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ответникът - С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, редовно уведомен, чрез лице от кръга на домашните, на 27.09.2021 г., в дадения 1-месечен срок, изпраща писмен отговор, поС..пил в съда вх. № 1722/ 25.10.2021 г., с който заявява С.ановище за недопуС.имоС. на исковата претенция, поради погасяването ѝ по давноС., съгласно чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ, а по същеС.во за недоказаноС. и неоснователноС..

Ответникът - С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, уведомен за исковата претенция на 27.09.2021 г., в срока за писмен отговор – депозиран с вх. № 1722/ 25.10.2021 г., като твърди, че ищцовото дружес.во не му е платило дължимото му се за м. 04.2021 г. трудово възнаграждение; не е ползвал полагащ му се за периода 22.02.2021 г. до 26.03.2021 г. платен годишен отпуск за пет работни дни, както и защото е полагал нощен труд в полза на работодателя като пазач за три дни, през м. април, 2021 г., за времето от 22.00 до 06.00 часа, извънреден труд, предявява насрещни искиви претенции: да бъде осъдено ищцовото дружес.во да му плати трудово възнаграждение в размер на 696.26 лева, намалено по реда на чл. 214, ал. 1, изр. трето ГПК в о.с.з. от 06.04.2022 г. на 464.17 лева, дължимо за м. 04.2021 г., ведно с законната лихва, считано от 01.05.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода 22.02.2021 г. до 26.03.2021 г. – 5 работни дни, в размер на 174.07 лева, намалено по реда на чл. 214, ал. 1, изр. трето ГПК в о.с.з. от 06.04.2022 г. на 99.47 лева; допълнително трудово възнаграждение

за положен нощен труд като пазач за 3 дни за времето от 22.00 до 06.00 часа, през м.04.2021 г., в размер на 104.44 лева.

Ищецът - „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, уведомен за предявените от С.Г.В., ЕГН ***** насрещни иски претенции на 29.10.2021 г., изпраща писмен отговор в 1-месечния срок – поС.ъпил с вх. № 2026/ 30.11.2021 г., изпратен по куриер на 29.11.2021 г., с който като оспорва да са се осъщеС.вили твърдяните от работника факти и обС.оятелС.ва, и твърди, че: дължимото му се за м. 04.2021 г. трудово възнаграждение е изплатено на 26.05.2021 г., когато С.. В. е бил в управлението на фирмата, за да подаде молба за ново назначение на работа; обезщетение за неползван платен годишен отпуск му е начислено във ведомоС. за заплати на оС.аналите работници и служители на фирмата за м. 05.2021 г. и е изплатено през м. 06.2021 г.; С.. В. не е работил като нощен пазач на селскоС.опанския инвентар на фирмата през м.04.2021 г., моли за отхвърлянето им, като неоснователни и недоказани, както и за присъждане в полза на дружеС.вото срещу ответника – насрещен ищец, разноските по делото на насрещния ответник, вкл. и юриск.възнаграждение.

В о.с.з производС.вото по предявения насрещно иск с правно основание чл. 128, във вр. с чл. 140 КТ – за присъждане в полза на ответника срещу ищеца на допълнително трудово възнаграждение за положен нощен труд като пазач за 3 дни за времето от 22.00 до 06.00 часа, през м.04.2021 г., в размер на 104.44 лева, е прекратено порази отказ на С.раната, на основание чл. 233 ГПК.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени доказателС.ва, приема за уС.ановено от фактическа С.рана следното: По делото е безспорно уС.ановено, че С.Г.В., ЕГН ***** , е работил за дружеС.вото в изпълнение на сключен между тях Трудов договор № 39/ 22.02.2021 г. на длъжноС. „Водач на селскоС.опански машини“, срочен – за извършване на дейноС.и по сеитба на пролетни култури, считано от 22.02.2021 г. – л. 9 от делото. Цитираният трудов договор между С.раните е прекратен с дисциплинарното уволнение на работника със Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 1/ 26.05.2021 г., връчена лично на работника на 26.05.2021 г., влязла в сила на 27.07.2021 г., тъй като не е оспорена от ответника, в качес.вото му на дисциплинарно наказан с уволнение – прекратяване на трудовото правоотношение, работник, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6, вр.с чл. 190, ал. 1, т. 2, вр. чл. 187, т. 1 вр. чл. 188, т. 3 КТ, поради неявяване на работника на работа в периода 21.04.2021 г. - 25.05.2021 г. – л. 34 от делото.

С нарочна Заповед № 2/ 26.05.2021 г., връчена на работника в същия ден, работодателят е наредил да му изплатено на основание чл. 224, ал. 1 КТ обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 3 работни дни, както и че работника му дължи на основание чл. 221, ал. 2 КТ обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвеС.ието, при липса на конкретизация на претендираната парична сума.

Тъй като ответникът не платил претендираното задължение, на 27.07.2021 г. ищецът подал срещу ответника заявление по чл. 410 от ГПК, образувано в ч. гр. дело № 479/2021 г. на РС – Кубрат, по което е издадена Заповед № 186/ 28.07.2021 г. за изпълнение на парично

задължение по чл.410 ГПК, разпореждайки да плати на дружес.вото работодател сумата 696.26 лева (шеС.С.отин деветдесет и шеС. лева, двадесет и шеС. С..) – обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, ведно със законната лихва, считано от 27.07.2021 г. до окончателното изпълнение. заповедта за изпълнение е връчена лично на С.. В. на 12.08.2021 г.; в 1-месечния срок С.. В. е подал писмено възражение срещу заповедта – вх. № 1173/ 13.08.2021 г., поради което и в отговор на указания, дадени на заявителя с Разпореждане № 456/ 13.08.2021 г., връчено на дружес.вото на 18.08.2021 г., е предявена наС.оящата искова претенция.

От приетата ССЧЕ се уС.ановява, че начисленото брутно трудово възнаграждение на ответника за месеца, предхождащ дисциплинарното му уволнение – м. 04.2021 г., е в размер на 464.17 лева или 33.15 лева – дневно.

При така уС.ановените фактически обС.оятелС.ва, от правна С.рана съдът приема следното: Разпоредбата на чл. 221, ал. 2 КТ предвижда, при дисциплинарно уволнение, работникът или служителът да дължи на работодателя обезщетение в размер на дейС.вителните вреди – при срочно трудово правоотношение По съображения за справедливоС. и равнопоС.авеноС., разумът на законодателя е виновната за прекратяването на трудовото отношение С.рана да понесе отговорноС. за претърпените от работодателя вреди от това. Трудовият договор се прекратява без предизвеС.ие, от което възниква задължението за обезвреда.

Първата предпоС.авка за основателноС. на иска е дисциплинарното уволнение на ищеца да е законно (Р. № 55/5.04.2012 г., по ГД № 1306/2010 г., IV г. о., на ВКС; Р. № 247/23.06.2011 г., ГД № 960/2010 г., III г. о., на ВКС). В конкретния случай, по делото липсват доказателС.ва, нещо повече, липсват и твърдения, посочената Заповед за налагане на дисциплинарно наказание, връчена лично на работника на 26.05.2021 г., да е била оспорена по съдебен ред в предвидения за целта 2-месечен срок. Следователно, тя е породила правните последици към които е насочена.

Предвид срочноС.та на трудовото правоотношение - за извършване на дейноС.и по сеитба на пролетни култури, размерът на дължимото обезщетението се обуславя от размера на дейС.вителните вреди, причинени на работодателя. В исковата молба се твърди, че за периода – неконкретизиран, на отсъС.вие на работника на неговата позиция не е наемано друго лице, т.е. работодателят се е лишил от работник – ответника, във време на усилен селскоС.опанска работа и в резултат на това е понесъл неблагоприятни последици и финансови загуби – също неконкретизирани, но предявени за обезвреда в размер на brutното му трудово възнаграждение за срока на предизвеС.ието, конкретизиран в исковата молба на 30 дни, за сумата 696.26 лева.

В случая е неприложимо законовото предвиждане на чл. 221, ал. 2, предл. първо КТ, макар и да е уС.ановен със заключение на вещо лице размера на brutното трудово възнаграждение на ответника за 30 дни през месеца, в който той е работил преди уволнението, а именно м. 04.2021 г., тъй като С.раните несъмнено са сключили срочен, а не

безсрочен, трудов договор, и допълнително са се съгласили, видно от клаузите на т. 5.1 и т. 5.2. от Трудов договор № 39/ 22.02.2021 г., че той може да бъде прекратен преди изтичането на договорения срок след отправяне на писмено предизвеС.ие със срок от 7 дни, еднакъв и за двете С.рани, т.е. не са договорили срок на предизвеС.ие 30 дни.

По делото не се уС.ановяват с годни доказателС.вени средС.ва – писмени и/или гласни, доказателС.ва, качеС.вено и количеС.вено причинените от ответника - дисциплинарно уволнен работник, на дружеС.вото работодател дейС.вителни вреди – неблагоприятни последици: напр. оС.анали незасети площи, и финансови загуби: напр. платен извънреден труд на оС.аналите наети по трудов договор работници на същата длъжноС., нереализиран добив от незасети пролетни култури.

При липсата на доказани дейС.вителни вреди, исковата претенция за обезщетяване на ищеца от дисциплинарно уволнения ответник е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

Следва да бъде отхвърлена и обусловената искова претенция - за присъждане на мораторна лихва върху главницата, предявена за уС.ановяване на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 27.07.2021 г. – дата на завеждане на заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника, до окончателното изпълнение, като неоснователна.

По предявените насрещно осъдителни искиви претенции, съдът приема за уС.ановено от фактическа и правна С.рана следно: От приетите по делото писмени доказателС.ва – разплащателни ведомоС.и за м.февруари, март, април и м. май, 2021 г., и взетите заключения на вещите лица по приетата по делото ССчЕ, се уС.ановява положително, обратно на отричаното от насрещния ищец, че в платежните ведомоС.и за заплати на името на ответника за м.февруари, март, април и май 2021 година са били начислени брутни трудови възнаграждения в размери, както следва: февруари 2021 г. – 174,06 лева, март – 696,26 лева, април – 464,17 лева, а за май 2021 няма начислено БТВ, а обезщетение за неползван платен отпуск в размер на 3 дни – 99,47 лева. Изплатени са на работника С.. В. в брой срещу положен подпис в разплащателната ведомоС.. В предоС.авените от дружеС.вото отчетни форми за присъС.вените дни няма отбелязани присъС.вени почивни дни(събота и неделя) за периода от 22.02.2021 до 21.04.2021 година. Няма данни работника да е работил през почивните и празнични дни и съответно не са му начислявани и изплащани възнаграждения за извънреден труд. Според Правилника за вътрешния трудов ред разпределението на работното време е едносменно, от 08.30 до 17.30 часа за всички работещи в дружеС.вото, независимо от заеманата длъжноС.. На работника за времето от 22.02.2021 г. до 21.04.2021 г. вкл. се полагат 3 дни платен годишен отпуск, и размера на обезщетението за дните неизползван платен годишен отпуск като сума следва да е общо 99.47 лева бруто (3 дни x 33.155 лева), а след удържане на дължимият данък от 10% оС.ават 89,52 лева. Има подпис във ведомоС.та до сумата от 89,52 лева, и ищецът твърди, че са изплатени на С.. В. на 22.06.2021 г. при изплащането на заплатите за месец май 2021 година.

Неоснователно и недоказано е и заявеното от С.. В. по реда на чл. 193, ал. 1 ГПК оспорване иС.инноС.та – автентичноС.та, на положените срещу името му подписи в

със.авените от дружес.вото работодател разплащателни ведомос.и за м. април и м. май, 2021 година, предс.авени, респ. приети, по делото в оригинал. Съгласно приетото по делото, неоспорено от С.раните, заключение на Съдебна графическа експертиза – писмено по протокол № 041/ 2022 г., изслушано в о.с.з. на 06.04.2022 г., подписите, положени в графа „Подпис“ в разплащателни ведомос.и на „Агро Финанс – Н“ – ЕООД за м.. април и м. май, 2021 г., на ред 6, са положени от С.Г.В., като видно от обС.оятелС.вената чаС. и обясненията на вещото лице за сравнителен материал е използван подписа, положен от С.Г.В.. в заявление за издаване на лична карта на негово име, изд. с № 644593824/ 21.06.2013 г.на МВР – Разград.

С оглед несъмнено уС.ановените по делото начислени и платени на С.. В. трудово възнаграждение в размер на 464.17 лева, дължимо за м. 04.2021 г., изплатено през м. 05.2021 г., както и начислено му в разплащателна ведомос. за м. 05.2021 г. за 3 дни неползван платен годишен отпуск обезщетение в размер на общо 99.47 лева бруто (3 дни x 33.155 лева), а след удържане на дължимият данък от 10% оС.ават 89.52 лева, които са му изплатени на 22.06.2021 г., при изплащането на заплатите за месец май 2021 година, съдът приема, че не се уС.ановяват твърдените неизпълнения на задълженията на работодателя към работника по чл. 128 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ, поради което предявените насрещни искиви претенции като неоснователни и недоказани подлежат на отхвърляне.

Относно разноските: С оглед изхода на делото, със.авляващ отхвърляне на предявения иск за уС.ановяване на оспорено от ответника вземане на ищеца, на ищеца ответника по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК разноси не дължи както за исковото, така и за заповедното производс.во, за образуването и воденето на което такива, всъщнос., не са разпоредени за плащане.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право да иска плащане на направените от него разноси за защита в размер на 450.00 лева – платено адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на делото по предявените насрещно искиви претенции, със.авляващ отхвърлянето им, на ищеца ответника по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК разноси – претендираните, платени от него възнаграждения на вещи лица в общ размер на 300.00 лева, не дължи.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът по насрещните искиви претенции има право да иска плащане на направените от него разноси за защита в размер на 300.00 лева – платено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, насрещният ищец - С.. В., в качес.вото си на ищец, освободен от задължението да внася д.т. , следва да бъде осъден да плати в полза на РС – Кубрат държавни такси в размер на по 50.00 лева – за всяка от двете съединени искиви претенции, или общо 100.00 лева

Воден изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, срещу С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, иск за уС.ановяване същеС.вуването на вземане за сумата 696.26 лева (шеС.С.отин деветдесет и шеС. лева, двадесет и шеС. С..) – обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, ведно със законната лихва, считано от 27.07.2021 г. до окончателното изпълнение, за което е издадена Заповед № 186/ 28.07.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.дело № 479/ 2021 г. по описа на РС – Кубрат, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да плати на С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, за разноски за защитата му по делото сумата 450.00(четириС.отин и петдесет) лева – платено адвокатско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, срещу „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, насрещни иски претенции за осъждането да плати дължимото му се за м. 04.2021 г. трудово възнаграждение в размер на 464.17 лева, ведно с законната лихва, считано от 01.05.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 128 КТ и чл. 86 ЗЗД, както и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода 22.02.2021 г. до 26.03.2021 г. – 3 работни дни, в размер на 99.47 лева, ведно с законната лихва, считано от 01.05.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 224 КТ и чл. 86 ЗЗД, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да плати на „Агро Финанс – Н“ - ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. „**“, предС.авлявано от Н.Й.С. ЕИК 201548681, за разноски за защитата му по насрещните иски претенции сумата 300.00(триС.а) лева – платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С.Г.В., ЕГН *****, с поС../ наС..адрес в **, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да плати по сметка на РС – Кубрат държавна такса по отхвърлените съединени иски претенции в размер на 100.00 лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок, считано от съобщаването му на С.раните с връчване на препис, пред Окръжен съд – Разград.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____